

cielesne. Stosunki przedmażeńskie są surowo karane, przy czym żadna z płci nie jest tu dyskryminowana. Mąż i żona są równorzędnymi partnerami w rodzinie i wypełniają zadania w wyznaczonych sobie dziedzinach. Rozwody są dopuszczalne, lecz uznaje się je za najgorsze z czynów prawnie dozwolonych.

POŻYWIENIE

Istnieje kilka zasad dotyczących sposobu odżywiania się, które muszą być przestrzegane przez wszystkich wiernych. Muzułmani nowi nie wolno spożywać mięsa zwierząt:

- padłych w sposób naturalny lub z powodu choroby,
- zarżniętych bez wypowiedzenia nad nimi imienia Bożego,
- zaduszonych na śmierć,
- mięsożernych,
- napoczętych przez drapieżniki,
- a ponadto mięsa wieprzowego oraz krwi zwierzęcej.

Wszystkie ryby i jarzyny są dozwolone.

Prawo muzułmańskie wymaga, by zwierzę rzeźne, przeznaczone do spożycia, było zabite przy pomocy ostrego noża, głęboko wnikającego w tętnicę szyjną, tak, by umożliwić maksymalny upust krwi. W czasie zabijania należy wypowiedzieć imię Boga.

Wszystkie rodzaje napojów alkoholowych, takie jak piwo, wino, wódka i inne, są zakazane. Przepisy te zmierzają do ograniczenia złego wpływu żywności i napojów na zdrowie członków społeczeństwa.

UBRANIE

Muzułmanie - w myśl zasad Islamu - muszą ubierać się czysto i przyzwoicie. Nie ma szczegółowych przepisów dotyczących rodzajów ubrania. Obowiązują jedynie następujące zasady:

1. mężczyźni muszą okrywać ciało od pępka do kolan;
2. kobiety muszą okrywać całe ciało z wyjątkiem twarzy i dłoni."

Niektórzy wymagają też, by dojrzałe kobiety zakrywały twarz wychodząc z domu i spotykając obcych. Kobieta nie powinna nosić ubrań, które mogłyby różnicować w mężczyznach niskie uczucia, np. przejrzystych, obcisłych lub zbyt skąpych;

3. mężczyznom nie wolno nosić czystego jedwabiu i złota;
4. mężczyźni nie powinni nosić strojów damskich i odwrotnie;
5. muzułmanom nie wolno nosić szat posiadających symboliczne znaczenie w innych religiach.

Ubrania powinny być skromne i proste, nie należy nosić strojów zbyt koczowniczych. Natomiast styl ubierania się zależy od miejscowych zwyczajów i warunków klimatycznych.

NORMY WSPÓLŻYCIA SPOŁECZNEGO

Islam uczy obyczajności, skromności i dobrych manier. Muzułmanin pozdrawia innego muzułmanina słowami:

as-salamu alajkum - pokój z tobą,

na co odpowiedź brzmi:

wa-alajkumu-s-salam -iż tobą pokój.

Muzułmanin najwyżej ceni takie cechy jak: dotrzymywanie słowa i prawdomówność, sprawiedliwość, pomaganie biednym i wspieranie potrzebujących, szacunek dla rodziców, nauczycieli i starszych, miłość do dzieci oraz stosunki dobrosąsiedzkie.

Islam potępia nienawiść, obmowę, oszczerstwo, bluźnierstwo, szyderstwo, używanie obraźliwych przezwisk, podejrzliwość i arogancję. Takie uczucia i postawy są u muzułmanów nie do przyjęcia.

MUZUŁMAŃSKIE KRAJE I LUDNOŚĆ

Istnieją na świecie 43 kraje, w których muzułmanie stanowią więcej, niż potową ludności, a ogólna liczba muzułmanów przekroczyła już miliard. Oto niektóre kraje muzułmańskie i szacunkowa liczba ich ludności:

Indonezja	- 161 milionów	Irak	— 14,5 miliona
Bangladesz	- 100 milionów	Syria	- 11 milionów
Nigeria	- 100 milionów	Arabia Saud.	- 10,5 miliona
Pakistan	- 90 milionów	Tunezja	— 7 milionów
Turcja	- 66 milionów	Senegal	- 7 milionów
Egipt	- 51 milionów	Somalia	— 5 milionów
Iran	- 48 milionów	Czad	- 4 miliony
Maroko	- 24 miliony	Jordania	- 3 miliony
Algieria	— 22 miliony	Libia	— 3 miliony
Sudan	- 22 miliony	Mauretania	- 2 miliony
Afganistan	- 18 milionów	Kuwejt	- 1 milion
Malezja	- 14,5 miliona		

A oto liczba członków mniejszości muzułmańskiej w niektórych krajach:

Indie	- 100 milionów	Francja	— 2 miliony
ZSRR	- 60 milionów	Wlk.Bryt.	- 2 miliony
Chiny	- 50 milionów	RFN	— 1,5 miliona
USA	- 3 miliony		

ISLAM I MUZUŁMANIE W POLSCE

Liczba ludności muzułmańskiej w Polsce, zamieszkującej tu nieprzerwanie od XIV wieku, wynosi obecnie około 3 tysięcy osób. Tworzą one Muzułmański Związek Religijny w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, kierowany przez Najwyższe Kolegium. Związek, którego oficjalną siedzibą jest Warszawa, składa się z 6 lokalnych Muzułmańskich Gmin Wyznaniowych: w Białymstoku, Bohonikach, Gdańsku, Gorzowie Wielkopolskim, Kruszynianach j Warszawie. W Polsce istnieją 3 meczety: w Bohonikach, Kniszynianach oraz w Gdańsku (ten ostatni w budowie, planowane ukończenie w r. 1990); ponadto planuje się też budowę nowych meczetów w Białymstoku, Krakowie i Warszawie.

Pragnących otrzymać dodatkowe informacje o Islamie prosimy zwrócić się do najbliższego meczetu, ośrodka lub gminy muzułmańskiej.

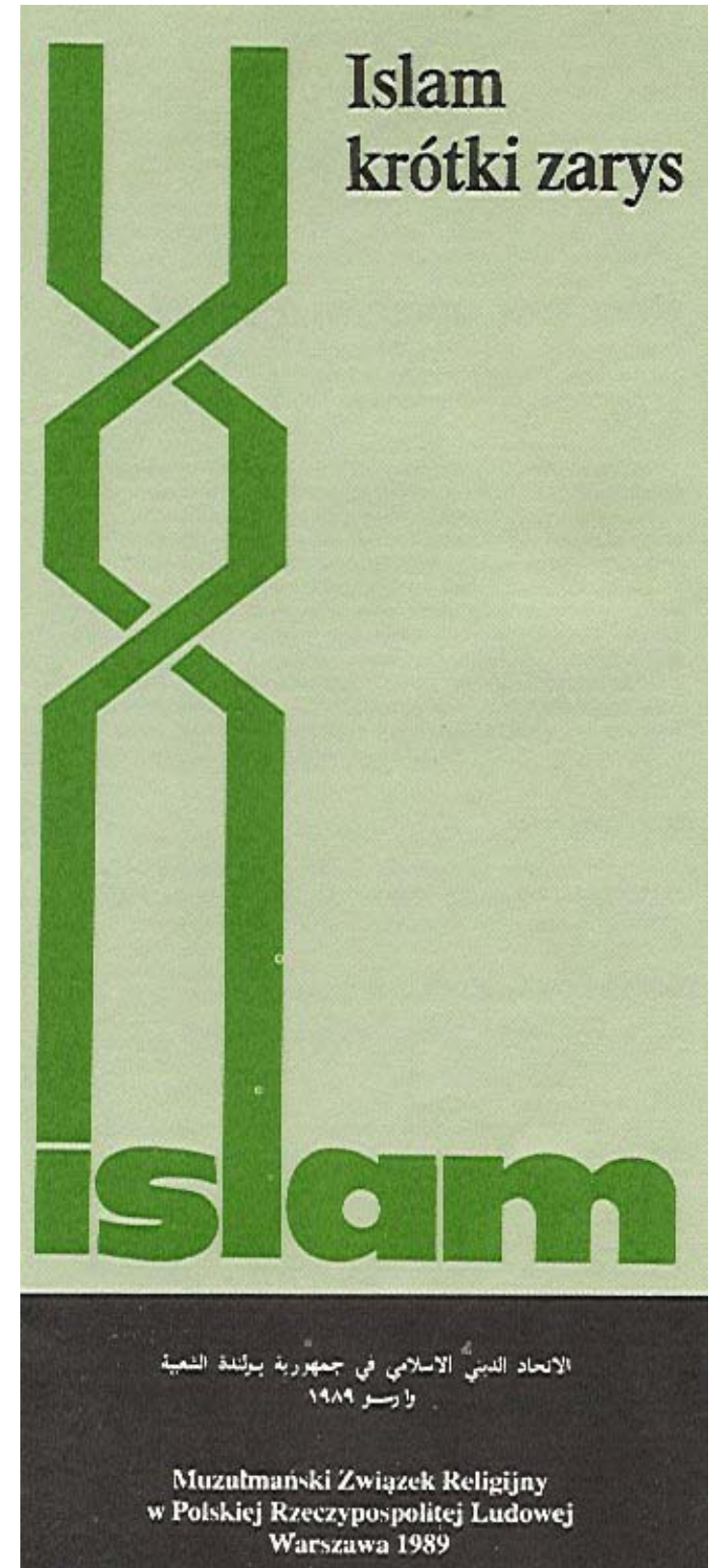
Religion of Islam
(<http://www.religionofislam.com>)

Wydanie oryginalne: Ghulam Sarwar, Islam. *a brief guide*. Muzułmańska Fundacja Edukacyjna. Londyn 1987.

Sponsor wydania polskiego: Światowe Zgromadzenie Młodzieży Muzułmańskiej. Biuro Wiedenskie i Wschodnio-Europejskie, Wiedeń 1989.

Tłum. zang. i uzupełn.: B.R.Z.

Skład i druk PPGK W-wa, zam. 9089 nakład 20 000 egz

W IMIĘ BOGA MIŁOSIERNEGO, LITOŚCIWEGO

ISLAM

Islam stanowi kompletny kodeks postępowania we wszystkich dziedzinach życia, który mówi nie tylko o celu stworzenia i bytu człowieka, o pozycji wśród innych stworzeń i jego ostatecznym przeznaczeniu, lecz, co najważniejsze, daje mu wskazówki jak wieść życie pozytywne, które będzie nagrodzone w życiu przyszłym.

Arabski wyraz *Islam* oznacza dobrowolne poddanie się woli Boga i posłuszeństwo wobec Jego przykazań. Arabski wyraz *Allah* oznacza Boga; niektórzy muzułmanie wolą użyć tego słowa, niż mówić *Bóg*.

Muzułmański sposób życia polega na całkowitym posłuszeństwie Bogu. Jest to jedyny sposób na osiągnięcie pokoju w życiu doczesnym i pozagrobowym. Dlatego też *Islam* znaczy również *pokój*.

MUZUŁMANIN

Muzułmaninem - po arabsku *muslim* - jest każdy, kto świadomie i z własnej woli akceptuje muzułmański sposób życia, a także go praktykuje.

PODSTAWOWE ARTYKUŁY WIARY

Są trzy podstawowe prawdy wiary muzułmańskiej
tauhid - jedność Boga,
risala - posłannictwo,
achira - życie pozagrobowe.

Tauhid jest najważniejszą z prawd wiary. Wynika z mej. iż wszystko na Ziemi jest dziełem jednego jedynego Stwórcy, który jest też Opiekunem i jedynym Źródłem Wskazań. Wiara ta ma zasadniczy wpływ na wszystkie aspekty życia ludzkiego.

Islam traktuje życie jako integralną całość i odrzuca jego podział na poszufladkowane elementy. Stwórca, który jest zarazem jedynym Źródłem Wskazań, zasługuje na uwielbienie i posłuszeństwo wszystkich ludzi. Nie ma tu miejsca na partnerstwo, na przydawanie Bogu towarzyszy. *Tauhid* oznacza czysty monoteizm; oznacza to, że ani sam Bóg się nie rodził, ani też nikt z niego nie został zrodzony. Nie ma On ani syna, ani córki, a wszystkie istoty ludzkie są Jego poddany. On jest najwyższym i wciąż czynnym Panem Wszechświata. On jest Bogiem Jedynym.

Tauhid określa życiową drogę wiernego. Wiara ta powoduje, że czci on tylko Stwórcę Jedynego, który widzi wszystkie czyny człowieka na Ziemi. Człowiek musi starać się, by wola Boża przewodziła we wszystkich dziedzinach jego życia i czyniąc tak, osiąga główny cel swego życia - łaskę Bożą.

Risala jest to sposób komunikowania się Boga z ludźmi. Bóg Stwórca zostawił człowieka własnemu losowi w życiu na *ziemi*, bez kierownictwa (*hidaja*). Od początku stworzenia zsyłał On swoje wskazówki wybranym ludziom, by ci przekazywali je następnie wszystkim bliźnim. Ci wybrani ludzie nazywają się prorokami lub wysłannikami Bożymi. Łańcuch *risali*-posłannictwa, rozpoczynający się od Adama i obejmujący Noego, Abrahama, Izmaela, Izaaka, Lota, Jakuba, Józefa, Mojżesza oraz Jezusa skończył się na Mahomecie (pokój z nimi wszystkim). Przesłanie wszystkich proroków i wysłanników zawsze było i jest takie samo. Wszyscy oni wzywali ludzi swoich czasów do wiary i posłuszeństwa Bogu Jedynemu i nikomu innemu. Wysyłanie proroków w różnych epokach było konieczne, by wciąż na nowo sprowadzać błądzących ludzi na Prostą Drogę (*As-Sirat al-Mustakim*).

Stwórca Miłosierny wysyłał nie tylko proroków i wysłanników, by nimi kierowali; zsyłał również księgi, zawierające w sobie wskazówki. Księga Koranu, Objawiona Mahometowi (s), jest ostatnią z takich ksiąg kierujących ludzkością.

Achira oznacza życie po śmierci. Ta prawda wiary ma doniosłe znaczenie dla sposobu doczesnego życia wiernego. Wynika z niej bowiem, że wierny będzie za swe czyny odpowiadał przed Stwórcą w Dniu Sądu Ostatecznego. Wiara w życie po śmierci oznacza, że wszystkie nasze czyny zostaną osądzone przez Boga w Dniu Sądu Ostatecznego. Człowiek, który był posłuszny Bogu przez całe swe życie, zostanie nagrodzony wiecznym szczęściem w Raju; natomiast człowiek osądzony jako złoczyńca zostanie ukarany i zesłany do Piekła, miejsca cierpienia.

Ten, kto wierzy w życie po śmierci, nie powinien postępować wbrew woli Bożej. Zawsze będzie pamiętać, że Bóg obserwuje wszystkie jego czyny, a Aniołowie je zapisują. Wiele problemów świata współczesnego przestałoby istnieć, gdyby tylko wszyscy w swoim postępowaniu kierowali się tą prawdą wiary.

PIĘĆ FILARÓW - GŁÓWNYCH OBOWIĄZKÓW W ISLAMIE

Islam nakłada na wiernych pięć podstawowych obowiązków, zwanych *filarami Islamu* (*arkan Al-Islam*). Muzułmanin, który wypełnia je sumiennie i regularnie, ze świadomością ich związku z życiem codziennym, przybliży sposób swego życia do ideału, pożądanego przez Pana i Stwórcę. W ten sposób może zmieścić się w systemie Islamu, którego celem jest ustanowienie Prawdy oraz wykorzenienie fałszu i nieprawdy. Rzeczywiście, wykonywanie tych obowiązków we właściwy sposób może radykalnie zmienić całą koncepcję życia i nadać mu właściwy sens i cel.

1. Szahada

Pierwszym z podstawowych obowiązków jest powtarzanie w sposób świadomy i dobrowolny, z przekonaniem o jego prawdziwości, pierwszej formuły (*kalima*), znanej jako wyznanie wiary:

la ilaha ill Allah Muhammadu-r-rasul Allah,
czyli *nie ma bóstwa oprócz Boga Jedynego,*
Mahomet jest Wysłannikiem Bożym.

Wyznanie to zawiera dwie omówione już powyżej podstawowe koncepcje *tauhidu* i *risali*. Pozostałe cztery filary Islamu są jakby ustawione wokół tego filaru centralnego, fundamentalnego.

2. Sala

Drugi obowiązek to modlitwa, która powinna być odprawiana pięć razy dziennie, indywidualnie lub w grupie. Stanowi ona praktyczny wyraz wyznawanej wiary. Została przepisana po to, by z jednej strony utrzymać wiernego w stałym kontakcie ze swym Stwórcą, z drugiej zaś, by ugruntować w nim przekonanie o podstawowym obowiązku pracy dla ustanowienia prawdziwego porządku w społeczeń-

stwie, a także dla usunięcia fałszu, zła i nieobyczajności. Modlitwa wyrabia u wiernych samodyscyplinę, wytrwałość i posłuszeństwo Prawdzie, czyni ich uczciwymi, prawdomównymi i odważnymi.

Pięć razy w ciągu dnia modlitwa stwarza cudowną okazję do uregulowania i naprawy sposobu życia. Jest ona zarówno duchowym, jak i cielesnym ćwiczeniem, utrzymującym wiernego w prawdziwym posłuszeństwie wobec swego Stwórcy.

W ciągu dnia odmawia się pięć następujących modlitw:

<i>salat al-fadžr</i>	-o świcie
<i>salat az-zuhr</i>	- wczesnym popołudniem
<i>salat al-asr</i>	- późnym popołudniem
<i>salat al-maghrib</i>	- po zachodzie słońca
<i>salat al-isza</i>	-wieczorem

3. Żaka

Trzeci obowiązek to składka na opiekę społeczną, obowiązkowa opłata od rocznych oszczędności każdego muzułmanina. Wynosi ona 2,5% wartości gotówki, biżuterii i cennych metali (inna jest proporcja opłat od zwierząt i produktów rolnych). Nie jest to ani datek na cele dobroczynne, ani też podatek - dobroczynność bowiem *zależy* od dobrej woli, nie jest obowiązkowa, zaś podatki mogą być użyte na jakiegokolwiek cele państwowe. *Zakę* natomiast można wykorzystać jedynie w ściśle określony sposób: na niesienie pomocy ubogim i potrzebującym, niepełnosprawnym i samotnym, na wykupienie jeńców i dłużników oraz na niektóre inne cele. podnoszące dobrobyt powszechny.

Żaka jest aktem nabożnym, a jednocześnie jest ona jedną z fundamentalnych zasad muzułmańskiej ekonomiki, zmierzającej do rozwoju społeczności równych, w której każdy ma obowiązek wnieść swój wkład i prawo, by z niego korzystać. *Zakę* *piąci* się ze świadomością, że bogactwo ludzkie naprawdę należy tylko do Boga, a człowiek nim dysponuje wyłącznie na zasadzie powiernictwa ze strony Boga

4. Saum

Czwartym obowiązkiem jest post w Ramadanie, wypełniany przez wiernego dla przypodobania się Stwórcy. Od brzasku do zachodu każdego dnia przez cały okres Ramadanu, dziewiątego miesiąca w kalendarzu muzułmańskim, wierny powstrzymuje się od jedzenia, picia i palenia oraz obcowania cielesnego. Jest to sposób na osiągnięcie samoopanowania, na wyniesienie wartości moralnych i duchowych ponad samolubstwo, zachłanność, lenistwo i inne wady. Post jest dorocznym programem ćwiczeń, odnawiających i utrwalających dążenie człowieka do wypełnienia swoich obowiązków wobec Boga, Stwórcy i Żywiciela.

5. Hadżdż

Piąty obowiązek to pielgrzymka do Domu Bożego (*Baji Altan*). Obowiązek ten, do którego okazja pojawia się co roku, nałożony jest na tych muzułmanów, których stać na wypełnienie go przynajmniej raz w życiu. Wierny ma odbyć podróż do Domu Bożego czyli świątyni Al-Kaby w Mekce, w Arabii Saudyjskiej. Pielgrzymka symbolizuje jedność ludzkości, jest corocznym zgromadzeniem całej muzułmańskiej społeczności (*umma*). *Hadżdż* jest najszczytniejszym z obowiązków, uprzytamniającym muzułmaninowi, że nie należy do nikogo innego tylko do swego Stwórcy. Pielgrzymka podkreśla też równość wszystkich ludzi, niezależnie od rasy i narodowości.

KORAN

Koran (*Al-Kuran*) jest Świętą Księgą muzułmanów. Jest to ostatnia Księga Wskazówek, zesłana przez Boga i przekazana Mahometowi (s) za pośrednictwem archanioła Gabriela (*Dzi-*

bra'il). Każde słowo tej Księgi jest Słowem Bożym. Koran był objawiany stopniowo w ciągu 23 lat, w języku arabskim. Składa się ze 114 rozdziałów (sura) oraz 6236 wersów (*aja*). Muzułmanie zwykle uczą się pięknie czytać i recytować Koran, a wielu zna go nawet w całości na pamięć. W każdym razie wierni powinni go rozumieć i postępować zgodnie z jego naukami.

Koran nie ma równego sobie zabytku piśmiennictwa pod względem rzetelności zapisu i stanu, w jakim się zachował. Zdumiewający jest fakt, że w ciągu minionych czternastu wieków w Koranie nie uległa zmianie nawet jedna kropka.

Koran zajmuje się człowiekiem i ostatecznym celem jego życia. Nauki Koranu odnoszą się do wszystkich aspektów tak życia doczesnego, jak i przyszłego, po śmierci. Zawiera zasady, doktryny i wskazówki dotyczące wszystkich dziedzin życia ludzkiego działania.

W treści Koranu występują trzy główne grupy tematyczne, odpowiadające trzem podstawowym ideom: *tauhidu*, *risali* oraz *achiry*. Powołanie istoty ludzkiej na Ziemi i zbawienie po śmierci zależą od postępowania zgodnego z naukami Koranu.

SUNNA

Sunna to praktyczne wzorce zachowania się, zaczerpnięte z życia Proroka Mahometa (s). Zawarte są one w przypowieściach (*hadisy*), czyli zbiorach relacji o czynach i wypowiedziach Proroka (s) oraz czynach dokonanych za Jego przyzwoleniem. Właściwe zrozumienie i interpretacja Koranu wymagają oczywiście znajomości *hadisów*. *Hadisy* były drobniaczko gromadzone przez Towarzyszy Proroka (s), począwszy od Jego śmierci. Sześć zbiorów *hadisów* cieszy się największą estymą i jest uznawanych za najbardziej autentyczne (*as-sahih*) - są to zbiory opracowane przez Al-Buchariego, Muslima, At-Tirmidziego, Abu Dawuda. An-Nasa'iego oraz Ibn Madżę.

MAHOMET (s)

Mahomet (s), po arabsku *Muhammad*, ostatni Wysłannik Boży, urodził się w Mekce (dziś w Arabii Saudyjskiej) w roku 571 ery chrześcijańskiej. Jego ojciec, Abd Allah, zmarł przed narodzeniem się Mahometa (s). Matkę, Aminę, Mahomet (s) stracił, gdy miał tylko 6 lat. W wieku 25 lat Mahomet (s) poślubił Chadidżę, szlachetną kobietę z Mekki.

W wieku 40 lat, w roku 611 ery chrześcijańskiej, Mahomet (s) doznał pierwszego objawienia - otrzymał pierwsze przesłanie - i wtedy właśnie zaczął głosić Słowo Boże.

Mieszkańcy Mekki w tym czasie czcili bałwany, pogańskie bóstwa. Mahomet (s) wezwał ich, by przyjęli Islam. Niektórzy odpowiedzieli na to wezwanie i stali się muzułmanami, lecz inni odrzucili je i zwrócili się przeciwko Prorokowi (s). Nieustraszony Mahomet (s) nie ustawał w głoszeniu Słowa Bożego i stopniowo grupa Jego zwolenników powiększała się. Zarówno Prorok (s) jak i jego zwolennicy musieli stawić czoła licznym, strasznym prześladowaniom i silnej opozycji ze strony bałwochalców.

W dwunastym roku swej misji prorockiej, w 622 roku ery chrześcijańskiej, Mahomet (s) wyemigrował do Jasribu (dzisiejszej Medyny). Mieszkańcy tego miasta uznali Go za swego przywódcę i tam Mahomet (s) założył pierwsze państwo muzułmańskie. Od dnia migracji - *Hidżry*- Mahometa (s) rozpoczyna się kalendarz muzułmański.

Mahomet (s) kontynuował gromadzenie współwyznawców i głoszenie przestania Bożego z niezrównaną cierpliwością i rozsądkiem. Ostatecznie Islam został ustanowiony na całym Półwyspie Arabskim, a później wniósł ogromny wkład do dziejów cywilizacji świata. Bardzo szybko posłannictwo Islamu dotarło do większości znanych wówczas części świata. Dzisiaj ponad miliard muzułmanów

wciąż zaświadcza o słuszności tego posłannictwa. Ideologia Islamu, ukształtowana w czasach Mahometa (s), jest zdolna nawet do rozwiązania współczesnych problemów ludzkości. Islam jest więc jedyną nadzieją zarówno dla współczesności, jak i dla przyszłości. Należy go tylko wiernie praktykować.

Mahomet (s), "*blogosławieństwo dla świata*" oraz "*najświetniejszy wzór do naśladowania*" według Koranu, zmarł w roku 632 ery chrześcijańskiej. Pozostawił po sobie *Koran* i swoją *Sunnę*, spisana w *hadisach*, jako źródło wskazówek dla wszystkich przyszłych pokoleń.

ŚWIĘTA

Do uroczystości świątecznych podchodzi się z należytą powagą, wynikającą z szacunku i miłości do Boga, które stanowią kamień węgielny postępowania muzułmanina. Nie istnieje pojęcie obchodzenia świąt dla samej przyjemności; niemniej jednak dają one okazję do radości i szczęścia (najszcześniejszym zaś dla muzułmanina jest

moment, gdy ujrzy, że prawo i wola Boża w całej rozciągłości zaplanowały w jego kraju). Najradośniejszym w Islamie obchodzi się dwa święta doroczne: *Id al-Fitr* oraz *Id al-Adha*.

Id al-Fitr, *Święto Zakończenia Postu*, obchodzi się na zakończenie *Ramadanu*. Tego to dnia, po miesiącu postu, wierni wyrażają swą radość odpowiadając zbiorowe modły, w miarę możliwości na świeżym powietrzu. W ten sposób okazują Bogu wdzięczność za to, że pozwolił im dotrzymać warunków postu, przybliżającego ich do idealnego życia praktykujących muzułmanów. Przygotowuje się specjalne potrawy, zwyczajowo odwiedza się krewnych i przyjaciół, a także rozdaje się dzieciom prezenty, aby zapamiętały ten dzień jako przyjemny i zupełnie wyjątkowy.

Id al-Adha, *Święto Ofiarowania*, rozpoczyna się w 10 dniu miesiąca *Zu al-Hidżda* i trwa do 12 dnia tegoż miesiąca (*Zu al-Hidżda* jest dwunastym, ostatnim miesiącem w roku według kalendarza muzułmańskiego). Święto to obchodzi się na pamiątkę ofiary Abrahama. Oto Bóg rozkazał mu poświęcić w ofierze swego własnego syna, Izmaela (*Ism'a'il*). Abraham był gotów to uczynić. Wówczas Bóg okazał zadowolenie i pozwolił zastąpić Izmaela jagnięciem. Pierwszego dnia świątecznego muzułmanie odpowiadają więc zbiorowe modły, a po nich, by uczcić Boga, składają ofiarę ze zwierząt takich jak owce, kozy, krowy, wielbłądy i inne. Mięso zwierząt ofiarnych jest spożywane przez ofiarodawców i rozdzielane między krewnych, sąsiadów i ubogich.

Są jeszcze inne okazje świąteczne, które należy zapamiętać: początek *Hidżry*, czyli *Wyjścia Proroka (s)* z Mekki, *Lajlat al-Miradż* czyli *Noc Wniebowstąpienia*, a także daty bitew, stoczonych przez Proroka (s) w obronie wiary. W Ramadanie jest noc o wyjątkowym znaczeniu, zwana *Lajlat al-Kadr* czyli *Noc Przeznaczenia*. Przypada ona na jedną z nieparzystych nocy ostatniej dekady *Ramadanu*. Koran wspomina ją jako "*noc lepszą od tysiąca miesięcy*".

Daty świąt muzułmańskich wyznaczane są zgodnie z kalendarzem muzułmańskim, opierającym się na obserwacji zmian faz Księżyca. Rok księżycowy jest krótszy od słonecznego o około 10 dni.

MAŁŻEŃSTWO I ŻYCIE RODZINNE

Małżeństwo stanowi podstawę życia rodzinnego w Islamie. Jest ono uroczystą umową zawieraną między narzeczonymi. Małżeństwa muzułmańskie często są ustalane przez rodziców, za zgodą młodych. Z okazji ślubu organizuje się uroczystość, w której biorą udział krewni, przyjaciele i sąsiedzi.

Islam nie zezwala na swobodne, wspólne przebywanie dojrzałych chłopców i dziewcząt ani też na przedmałżeńskie obcowanie